TERMODYNAMIKA A KINETYCZNA TEORIA GAZÓW

Termodynamika

- zajmuje się badaniem skutków energetycznych przemian fizycznych i chemicznych, które prowadzą do zmian energii wewnętrznej układów (przemiany cieplne, efekty energetyczne reakcji chemicznych, przemiany fazowe, reakcje jądrowe ...)
- bada właściwości cieplne układów makroskopowych
- nie uwzględnia mikroskopowej budowy ciał tworzących układ
- do opisu układów wykorzystuje wielkości makroskopowe (ciśnienie, temperatura, objętość)

Kinetyczna teoria gazów

- uwzględnia mikroskopową budowę ciał tworzących układ (np. gaz składa się z cząsteczek)
- do opisu układów wykorzystuje metody statystyczne
- pozwala na określenie związków pomiędzy wielkościami mikroskopowymi opisującymi poszczególne cząsteczki i wielkościami makroskopowymi opisującymi cały układ

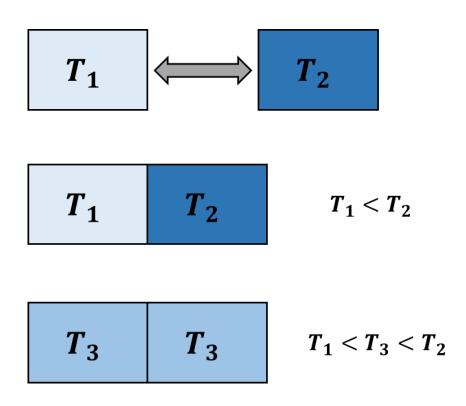
GAZ DOSKONAŁY

Dla gazu doskonałego:

- Objętość cząsteczek jest zaniedbywalnie mała w porównaniu do objętości gazu czyli odległości między cząsteczkami = cząsteczki gazu możemy traktować jak punkty materialne
- Cząsteczki gazu nie przyciągają się i nie odpychają, zderzenia cząsteczek gazu z innymi cząsteczkami i ściankami naczynia są sprężyste = energia potencjalna cząsteczek gazu jest równa 0, całkowita energia cząsteczek jest równa ich energii kinetycznej

TEMPERATURA

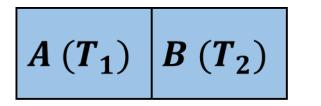
<u>Temperatura</u> – miara ciepłoty ciała (układu)

Jeżeli zetkniemy dwa ciała o różnych temperaturach, to po pewnym czasie ich temperatury wyrównają się, a ciała będą w równowadze termicznej ze sobą!

ZEROWA ZASADA TERMODYNAMIKI

Jeżeli ciała A i B są w równowadze termicznej, a także ciało B jest w równowadze termodynamicznej z ciałem C, to ciała A i C także są w równowadze termicznej!

$$T_1 = T_2$$

$$B(T_2)$$
 $C(T_3)$

$$T_2 = T_3$$

$$A(T_1) C(T_3)$$

$$T_1 = T_3$$

KINETYCZNA INTERPRETACJA TEMPERATURY

Temperatura bezwzględna jest wprost proporcjonalna do średniej energii kinetycznej cząsteczek!

$$T = \frac{2}{3k} \cdot \frac{m\overline{v^2}}{2}$$

Gdzie:

k — stała Boltzmana, $k=1,38\cdot 10^{-23}~\frac{J}{K}$

m- masa cząsteczki

 $\overline{v^2}$ – średnia wartość kwadratu prędkości

RÓWNANIE STANU GAZU DOSKONAŁEGO

$$p \cdot V = N \cdot k \cdot T$$

Gdzie:

p- ciśnienie gazu

V – masa cząsteczki

N − liczba cząsteczek

T — temperatura gazu

$$p \cdot V = n \cdot R \cdot T$$

Gdzie:

n — liczba moli gazu

R — stała gazowa, R = 8,314 $\frac{J}{mol \cdot K}$

$$R = k \cdot N_A$$

$$N_A$$
 – liczba Avogadra, N_A = 6,023 · 10²³ $\frac{1}{mol}$

<u>Liczba Avogadra</u> – liczba atomów lub cząsteczek zawarta w 1 molu substancji chemicznej

<u>1 mol</u> – ilość substancji, która zawiera tyle atomów lub cząsteczek, ile mieści się w 12 g izotopu węgla ¹²C

Prawo Boyle'a-Mariotte'a + Prawo Charlesa + Prawo Gay-Lussaca = Równanie Clapeyrona

Prawo Boyle'a-Mariotte'a – w stałej temperaturze iloczyn ciśnienia i objętości gazu jest stały.

$$T = const$$

$$p \cdot V = const$$

<u>Prawo Charlesa</u> – w stałej objętości iloczyn ciśnienia i objętości gazu jest stały.

$$V = const$$

$$\frac{p}{T} = const$$

<u>Prawo Gay-Lussaca</u> – przy stałym ciśnieniu stosunek objętości do temperatury danej masy gazu jest stały

$$p = const$$

$$\frac{V}{T} = const$$

WYZNACZANIE TEMPERATURY

Wyznaczenie temperatury na podstawie definicji jest trudne!

$$T = \frac{2}{3k} \cdot \frac{m\overline{v^2}}{2}$$

Konieczne byłoby wyznaczenie energii kinetycznej cząsteczek gazu!

Łatwo zmierzyć temperaturę wykorzystując równanie Clapeyrona (termometr gazowy)!

$$T = \frac{n \cdot R}{p \cdot V}$$

SKALE TEMPERATUR

<u>Skala Celsjusza</u> – w skali Celsjusza temperatura zamarzania wody wynosi $0\,^{\circ}$ C, a temperatura wrzenia $100\,^{\circ}$ C.

<u>Skala Kelvina</u> – stosowana w fizyce bezwzględna termodynamiczna skala temperatur, wielkość stopnia w tej skali jest dokładnie taka sama jak w skali Celsjusza. Jednostką temperatury jest kelvin [K].

$$T_C = T_K - 273,15$$

<u>Skala Fahrenheita</u> – w skali Fahrenheita temperatura zamarzania wody wynosi 32 °F, a temperatura wrzenia 212 °F, wielkość stopnia w tej skali jest różna niż w skali Celsjusza i Fahrenheita.

$$T_F = 32 + \frac{9}{5}T_C$$

EKWIPARTYCJA ENERGII

Jeżeli cząsteczka jest dwu- lub więcej- atomowa, to oprócz ruchu postępowego może wykonywać ruch drgający lub wirowy wokół określonej osi.

Zasada ekwipartycji energii:

Energia rozkłada się w równych porcjach na wszystkie niezależne sposoby, w jakie cząsteczka może ją absorbować (stopnie swobody).

Niezależnie od tego, czy jest to stopień swobody związany z ruchem postępowym, obrotami, czy drganiami cząsteczki, to średnia energia kinetyczna przypadająca na każdy stopień swobody jest taka sama dla wszystkich cząsteczek!

Można pokazać, że <u>średnia energia kinetyczna ruchu postępowego cząsteczki</u> wynosi:

$$\overline{E_K} = \frac{1}{2}m \cdot \overline{v^2} = \frac{1}{2}m \cdot \frac{3p}{\rho} = \frac{1}{2}m \cdot \frac{3\frac{n \cdot R \cdot T}{V}}{\frac{m}{V}} = \frac{3n \cdot R \cdot T}{2} = \frac{3\frac{N}{N_A} \cdot R \cdot T}{2}$$

$$n = \frac{N}{N_A}$$

Gdzie:

N — liczba cząsteczek, dla jednej cząsteczki N=1.

$$k = \frac{R}{N_A}$$

$$\overline{E_K} = \frac{3N \cdot k \cdot T}{2} = \frac{3k \cdot T}{2} = \frac{3}{2}k \cdot T$$

Dla ruchu postępowego mamy 3 stopnie swobody (ruch wzdłuż osi x, y i z)!

<u>Średnia energia kinetyczna ruchu postępowego</u> przypadającą <u>na jeden stopień</u> <u>swobody</u> wynosi:

$$E_T = \frac{1}{3} \cdot \frac{3}{2} k \cdot T = \frac{1}{2} k \cdot T$$

Z zasady ekwipartycji energii, średnia energia kinetyczna przypadającą na jeden stopień swobody każdego innego ruchu molekuły też wynosi:

$$E_S = \frac{1}{2}k \cdot T$$

ENERGIA WEWNĘTRZNA

<u>Energia wewnętrzna</u> – energia indywidualnych cząsteczek (nie całej masy) nie zgromadzona w formie energii kinetycznej czy potencjalnej ciała jako całości.

Dla cząsteczki wieloatomowej na przykład mamy co najmniej 3 stopnie swobody na ruch postępowy (ruch translacyjny cząsteczki jako całości opisany w układzie x, y, z) i trzy na ruch obrotowy (obrót wokół osi x, y, z), zatem energia wewnętrzna wynosi:

$$U = E_T + E_O = 3 \cdot \frac{1}{2} k \cdot T + 3 \cdot \frac{1}{2} k \cdot T = 3k \cdot T$$

Dla cząsteczki dwuatomowej obrót wzdłuż jednej z osi zamrożony (oś przechodząca przez "atomy" tworzące cząsteczkę) i dlatego:

$$U = E_T + E_O = 3 \cdot \frac{1}{2}k \cdot T + 2 \cdot \frac{1}{2}k \cdot T = \frac{5}{2}k \cdot T$$

PIERWSZA ZASADA TERMODYNAMIKI

Ciepło pobrane przez układ może spowodować wzrost energii wewnętrznej układu lub zostać wykorzystane na pracę, jaką układ wykonuje nad otoczeniem zewnętrznym!

$$\Delta Q = \Delta U + W$$

$$\Delta U = \Delta Q - W$$

W postaci różniczkowej:

$$dU = dQ - dW$$

Zmianę energii wewnętrznej może spowodować:

- pobranie ciepła (dQ>0)
- oddanie ciepła (dQ < 0)
- wykonanie pracy przez układ (dW > 0)
- wykonanie pracy nad układem (dW < 0)

Praca wykonana przez gaz:

$$dW = p \cdot dV$$

$$dU = dQ - p \cdot dV$$

Energia wewnętrzna jest funkcją stanu!

Przy przejściu pomiędzy dwoma stanami, jej wartość zależy wyłącznie od stanu początkowego i końcowego przejścia!

Nie zależy od sposobu, w jaki stany te zostały osiągnięte!

CIEPŁO WŁAŚCIWE

<u>Ciepło właściwe</u> – ilość ciepła, jaka należy dostarczyć do jednostki masy, żeby spowodować jednostkową zmianę jej temperatury

$$c = \frac{dQ}{dT}$$

W zależności od tego czy masę wyrażamy w [kg], czy w [molach], to określamy ciepło właściwe masowe $[\frac{J}{K \cdot kg}]$ lub molowe $[\frac{J}{K \cdot mol}]$.

Przykład 1.

Obliczyć ciepło właściwe metalu na podstawie następujący danych:

naczynie wykonane z tego metalu waży $m_{M1}=3.6~kg$ i zawiera ponadto $m_{H_2O}=14~kg$ wody. Do wody wrzucono kawałek tego metalu o wadze $m_{M2}=1.8~kg$ i temperaturze początkowej $T_2=180~{\rm ^{\circ}C}$. Woda i naczynie miały początkowo temperaturę $T_1=16~{\rm ^{\circ}C}$, a końcowa temperatura całego układu wynosiła $T_K=18~{\rm ^{\circ}C}$.

Równanie bilansu cieplnego – ciepło pobrane przez wodę i zbiornik równe jest ciepłu oddanemu przez kawałek metalu:

$$m_{M1} \cdot c_{M} \cdot (T_{K} - T_{1}) + m_{H_{2}O} \cdot c_{H_{2}O} \cdot (T_{K} - T_{1}) = m_{M2} \cdot c_{M} \cdot (T_{2} - T_{K})$$

$$m_{M1} \cdot c_{M} \cdot (T_{K} - T_{1}) + m_{M2} \cdot c_{M} \cdot (T_{K} - T_{2}) = m_{H_{2}O} \cdot c_{H_{2}O} \cdot (T_{K} - T_{1})$$

$$c_{M} \cdot [m_{M1} \cdot (T_{K} - T_{1}) + m_{M2} \cdot (T_{K} - T_{2})] = m_{H_{2}O} \cdot c_{H_{2}O} \cdot (T_{K} - T_{1})$$

$$c_{M} = \frac{m_{H_{2}O} \cdot c_{H_{2}O} \cdot (T_{K} - T_{1})}{m_{M1} \cdot (T_{K} - T_{1}) + m_{M2} \cdot (T_{K} - T_{2})}$$

$$c_{M} = \frac{14 \cdot 4190 \cdot 2}{3,6 \cdot 2 + 1,8 \cdot 162} \approx 393 \frac{J}{kg \cdot K}$$

CIEPŁO WŁAŚCIWE W STAŁEJ OBJĘTOŚCI

$$V = const$$

$$dV = 0$$

$$dU = dQ - p \cdot dV = dQ$$

$$c_V = \frac{dQ}{dT} = \frac{dU}{dT}$$

Dla jednego mola gazu jednoatomowego (liczba stopni swobody na obroty i drgania wynosi 0):

$$U = N_A \cdot E_T = N_A \cdot 3 \cdot \frac{1}{2} k \cdot T = N_A \cdot \frac{3}{2} k \cdot T = \frac{3}{2} R \cdot T$$

$$c_V = \frac{dU}{dT} = \frac{d(\frac{3}{2}R \cdot T)}{dT} = \frac{3}{2}R$$

Dla jednego mola gazu dwuatomowego:

$$c_V = \frac{dU}{dT} = \frac{d(\frac{5}{2}R \cdot T)}{dT} = \frac{5}{2}R$$

Dla jednego mola gazu wieloatomowego:

$$c_V = 3R$$

CIEPŁO WŁAŚCIWE PRZY STAŁYM CIŚNIENIU

$$dQ = dU + dW$$

$$dU = c_V \cdot dT$$

$$dQ = c_V \cdot dT + p \cdot dV$$

Dla jednego mola gazu jednoatomowego pod stałym ciśnieniem:

$$p \cdot dV = R \cdot dT$$

$$dQ = c_V \cdot dT + R \cdot dT$$

$$c_P = \frac{d}{dT}(c_V \cdot dT + R \cdot dT) = c_V + R = \frac{3}{2}R + R$$

$$c_P = \frac{5}{2}R$$

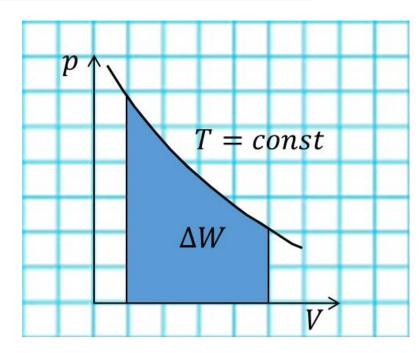
ROZPRĘŻANIE IZOTERMICZNE GAZU

$$T = const$$

$$dU = 0$$

$$pV = const$$

$$dQ = dW = p \cdot dV$$

$$\Delta Q = \Delta W = \int_{V_1}^{V_2} p \cdot dV = \int_{V_1}^{V_2} \frac{n \cdot R \cdot T}{V} \cdot dV = n \cdot R \cdot T \int_{V_1}^{V_2} \frac{dV}{V}$$

ROZPRĘŻANIE ADIABATYCZNE GAZU

W przemianie adiabatycznej nie ma wymiany ciepła z otoczeniem, dlatego:

$$dQ = 0$$

$$dU = -dW = -p \cdot dV$$

Równanie Poissona dla przemiany adiabatycznej:

$$p \cdot V^{\kappa} = const$$

Gdzie:

$$\kappa$$
 — współczynnik adiabaty, $\kappa = \frac{c_P}{c_V}$.

W przemianie adiabatycznej zmianie ulegają p, V, T!